

PREVZAL DŇA:

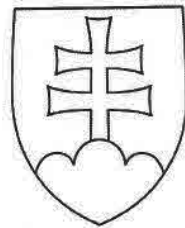
- 7 -10- 2019

JUDr. M. ĎURINA, ADVOKÁT

ECLI:SK:KSBA:2019:1018201837.1

Sp. zn.:8Sa/116/2018 - 66

IČS: 1018201837

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou, v právnej veci žalobcu: [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ] trvale bytom [REDAKOVANÉ] zastúpený JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom so sídlom Sibírska č. 4, 831 02 Bratislava proti žalovanému: **Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne**, ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 20. novembra 2018 vo veci priznania starobného dôchodku takto

r o z h o d o l:

- I. **Z r u š u j e** rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 20. novembra 2018 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 13. augusta 2018 a **vec v r a c i a** prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie.
- II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] 0 zo dňa 13.08.2018, priznala Sociálna poisťovňa - ústredie, podľa ust. § 65, § 82 a § 293dx zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „ZSP“) žalobcovi od 02.06.2018 starobný dôchodok, na základe jeho žiadosti zo dňa 04.06.2018. Uviedla, že ku dňu 02.06.2018 splnil zákonné podmienky pre nárok na starobný dôchodok podľa ust. § 65 ods.1 ZSP, získal 6 639 dní obdobia dôchodkového poistenia, t.j. 18 rokov a 69 dní a dovŕšil dôchodkový vek 62 rokov a 139 dní. Suma starobného dôchodku mu bola určená podľa ust. § 66 ods. 1 ZSP ako súčin obdobia dôchodkového poistenia 18,1891 rokov, priemerného osobného mzdového bodu 0,4961 a aktuálnej dôchodkovej hodnoty 11,9379 Eur, vo výške 107,80 Eur mesačne a po zákonnej valorizácii podľa ust. § 82 a § 293dx ZSP, bola odo dňa priznania nároku táto suma zvýšená o 8,40 Eur, na celkovú sumu 116,20 Eur mesačne. Sociálna poisťovňa - ústredie ďalej uviedla, že pre nárok na starobný dôchodok, žalobcovi do obdobia dôchodkového poistenia zakladajúceho nárok na výsluhový dôchodok nehodnotila dobu služby v rozsahu 25 rokov a 69 dní. Odkázala na potvrdenie Národného bezpečnostného úradu Bratislava č: [REDAKOVANÉ] zo dňa 09.04.2015, podľa ktorého poberá žalobca od 01.01.2015 podľa zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, výsluhový dôchodok. Doba služby mu pre nárok na výsluhový dôchodok bola

hodnotená od 01.09.1975 do 31.12.1993 a od 01.03.2008 do 31.12.2014, čo je spolu 25 rokov a 69 dní. Táto doba sa v súlade s ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia a z toho dôvodu ju žalobcovi pre nárok na starobný dôchodok nehodnotila a táto doba nie je do obdobia dôchodkového poistenia zahrnutá ani podľa osobného listu dôchodkového zabezpečenia, priloženého k rozhodnutiu.

2. V odvolaní, ktoré žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu, nesúhlasil s určením doby dôchodkového poistenia, krátenej o dobu služby a ani s metodikou výpočtu starobného dôchodku. Toto obdobie služby žiadal doplniť do obdobia dôchodkového poistenia, vykonať nový výpočet sumy starobného dôchodku a to za celú dobu dôchodkového poistenia, vrátane doby služby. Namietal, že Sociálna poisťovňa - ústredie nepostupovala podľa judikatúry a v jeho prípade nezohľadnila rozhodnutia súdov, ktoré inak v praxi už zohľadňuje (dobu služby), čo považoval za postup diskriminačný voči jeho osobe. Poukázal na „Stanovisko Sociálnej poisťovne k výpočtu dôchodkovej dávky až po zohľadnení všetkých dôb poistenia“ a tiež na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, založenú na judikatúre NS SR, záväznosť ktorej zvýraznil rozsudok NS SR pod č. R 55/2011, uverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR .
3. Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, ako odvolací orgán, v zmysle ust. § 215 ods. 4 ZSP, rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 20.11.2018, zamietol odvolanie žalobcu v celom rozsahu a podľa ust. § 218 ods. 2 ZSP potvrdil prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podľa potvrdenia Národného bezpečnostného úradu v Bratislave zo dňa 09.04.2015, má žalobca od 01.01.2015 priznaný výsluhový dôchodok podľa zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov. Na jeho nárok mu bola zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby od 01.09.1975 do 31.08.1977, doba výkonu ďalšej vojenskej služby od 01.09.1977 do 14.07.1980, doba zamestnania vojaka z povolania od 15.07.1980 do 31.12.1993 a doba služobného pomeru príslušníka Národného bezpečnostného úradu od 01.03.2008 do 31.12.2014, t.j. doba výkonu štátnej služby celkom 25 rokov a 69 dní. Podľa potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 22.12.2005, bola žalobcovi hodnotená doba základnej vojenskej služby, ďalšej služby vo vojenskej škole a tiež služba vojaka z povolania od 01.11.1992 do 31.12.1993 v I. kategórii funkcií a služba vojaka z povolania od 15.07.1980 do 23.10.1983 v II. kategórii funkcií. Žalovaný konštatoval, že v súlade s ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP, uvedenú dobu zhodnotenú na výsluhový dôchodok, nie je možné žalobcovi zhodnotiť aj na nárok na starobný dôchodok, keďže sa táto doba nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia. Námietku žalobcu, ktorou poukázal na nezhodnotenie služby, t.j. obdobia poistenia získaného v osobitnom systéme na nárok na starobný dôchodok označil za nedôvodnú, keďže len doba poistenia získaná vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia mu bola započítaná správne. Poukázal na ust. § 174 ods. 1 a 2 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení so záverom, že žalobca nespĺnil zákonnú podmienku pre zníženie dôchodkového veku, aby zamestnanie resp. služba vykonávaná v I./II. kategórii funkcií trvali k 31.12.1999 (ods. 2), keďže službu zaradenú v I. kategórii funkcií ukončil dňa 31.12.1993. Z tohto dôvodu potom nie je možné pre nárok na starobný dôchodok zhodnotiť dobu služby ani podľa ustálenej judikatúry NS SR, z ktorej vyplýva, že dobu služby ako aj vymeriavacie základy počas služby je možné pre nárok na starobný dôchodok zhodnotiť len v prípade, ak dobu služby poistenec získal v rozsahu

zakladajúcom nárok na zníženie dôchodkového veku. K tomu uviedol, že hodnotenie doby výkonu služby a hrubých zárobkov dosiahnutých počas služby, sa podľa zovšeobecného právneho názoru NS SR vzťahuje len na poistencov, ktorým sa v zmysle ust. § 274 ZSP zachovávajú nároky vyplývajúce zo zaradenia doby služby do I. alebo II. kategórie funkcií a bol im priznaný výsluhový dôchodok (príspevok), pretože tieto nároky zaradenia služby do zvýhodnenej kategórie funkcií nie sú zohľadnené vo výsluhovom dôchodku. K poukazom žalobcu na iné rozsudky NS SR uviedol, že právny názor z nich nebol doteraz zovšeobecný a preto nejde o prezentovanú rozhodovaciu prax NS SR v skutkovo a právne porovnateľných veciach, ustálenú po určitú dobu.

4. K žalobcovej námietke diskriminácie jeho osoby žalovaný uviedol, že v danom prípade nebolo preukázané, že by sa s ním zaobchádzalo odlišne ako s inými dôchodcami, ktorí sa ocitli v obdobnej situácii a uzavrel, že výpočet jeho starobného dôchodku bol vykonaný v súlade s právnymi predpismi a so zovšeobecnou judikatúrou NS SR. Na nárok žalobcu na starobný dôchodok boli započítané všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia a vymeriavacie základy dosiahnuté v rozhodujúcom období a určená suma starobného dôchodku zodpovedá preukázanému a zhodnotenému obdobiu dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia.
5. Správnou žalobou doručenou tunajšiemu správne mu súdu dňa 28.12.2018 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 20.11.2018, jeho zrušenia spolu s prvostupňovým rozhodnutím, vrátenia veci na nové konanie a náhrady trov konania. V žalobných námietkach uviedol, že napadnutým rozhodnutím, vrátane prvostupňového, bolo porušené jeho právo na priznanie starobného dôchodku v správnej výške, keďže sumu starobného dôchodku mu neurčili z celého obdobia dôchodkového poistenia, ale iba za dobu poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia. Prílohu prvostupňového rozhodnutia, „Osobný list dôchodkového poistenia,“ žiadal preto doplniť o obdobie služby v ozbrojených silách a bezpečnostných službách, podľa podkladov, ktoré má Sociálna poisťovňa k dispozícii (potvrdenia o dobe služby a hrubých zárobkoch z Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia a z Národného bezpečnostného úradu). Dodal, že odpracoval a odslúžil celkom 15 843 dní, t.j. 43 rokov a 138 dní (25 rokov a 69 dní služby + 18 rokov a 69 dní), z čoho vyvodil zistenie skutkového stavu v rozpore s dávkovým spisom. Sumu starobného dôchodku žiadal po zohľadnení všetkých dôb poistenia (doby služby z osobitného systému a dôb poistenia zo všeobecného systému) určiť v súlade s judikatúrou NS SR - zovšeobecným právnym názorom, vychádzajúcim z rozhodnutia NS SR, uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 55/2011 a s postupom podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128, vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb., z ktorého vychádza aj rozsiahla judikatúra NS SR, napr. rozsudok sp.zn. 9So/138/2011, sp.zn. 9So/159/2011, sp.zn. 7 So/192/2011 a sp.zn. 10So/85/2012. Namietol nesprávnosť právneho posúdenia veci, aplikácie novely ust. § 174 zavedenej zák.č. 355/1999 Z.z. s poukazom na ust. § 175g ods. 2 zák.č. 100/1988 Zb., v zmysle ktorého sa pre posudzovanie nárokov vzniknutých v roku 1994 má správne použiť novela ust. § 174 podľa zák.č. 59/1993 Z.z., ktorý v ods. 2 vyžaduje trvanie zamestnania alebo služby v I. alebo II. kategórii ku dňu 31.12.1993, čo on splnil. Žalovanému vytkol, že celkovú dobu dôchodkového poistenia nemôže u výsluhových dôchodcov posudzovať odlišne, keď poistencom zaradeným do I. alebo II. kategórie

hodnotí na nárok a určenie sumy starobného dôchodku celkovú dobu dôchodkového poistenia, tzn. aj dobu hodnotenú pre výsluhový dôchodok a ostatným poistencom, nezarađeným v I. alebo II. kategórii, nehodnotí celkovú dobu dôchodkového poistenia, túto hodnotí bez doby zhodnotenej pre výsluhový dôchodok. Takýto postup neupravuje ust. § 274 ZSP, na ktoré žalovaný poukazuje v odôvodnení, a jeho postup nie je ani v súlade s judikatúrou NS SR v tejto veci. Rozsudky NS SR sp.zn. 7So/138/2011 a tiež sp.zn. 10So/59/2014 (aj ďalšie cit. v žalobe) vyvracajú závery žalovaného, že judikatúra a tiež aplikácia čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 je použiteľná len na výsluhových dôchodcov zaradených v I. a II. kategórii, keď závery rozsudkov NS SR plne rešpektujú čl. 33 Dohovoru č. 128 a Ústavu SR. Interpretácia právnych predpisov, t.j. ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods.5 ZSP, je v nesúlade s obsahom právnej praxe a aplikovaného právneho záveru, že celkovou dobou poistenia je doba poistenia vo všetkých systémoch.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 21.01.2019 navrhol žalobu podľa ust. § 190 SSP ako nedôvodnú zamietnuť. Zopakoval závery z odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia a konštatoval, že námietky žalobcu uvedené v správnej žalobe sú v zásade totožné s námietkami v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Uviedol, že podľa preukázaného skutkového stavu, dobu služby v I./II. kategórii funkcií žalobca ukončil dňa 31.12.1993, čím nesplnil zákonnú podmienku kladenú ust. § 174 ods. 2 zák.č. 100/1988 Zb., trvanie doby služby ku dňu 31.12.1999 a nárok na znížený dôchodkový vek mu tak nevznikol. Z toho dôvodu nie je ani možné postupovať podľa ustálenej judikatúry NS SR a čl. 33 ods. 2 Dohovoru č.128. Dobu výkonu služby a vymeriavacie základy dosiahnuté počas doby služby nie je možné podľa právnych predpisov o sociálnom poistení hodnotiť na nárok na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme, čo je aj v súlade s ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP. Pridržiaval sa skutkových a právnych dôvodov uvedených v rozhodnutí zo dňa 20.11.2018 a zotrval na správnosti ním preskúmaného prvostupňového rozhodnutia zo dňa 13.08.2018.
7. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 05.02.2019 podanom k vyjadreniu žalovaného zo dňa 21.01.2019, zopakoval svoju žalobnú argumentáciu, napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie žiadal zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.
8. Správny súd na prejednanie veci nariadil podľa § 107 ods. 1 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) pojednávanie, na ktorom preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, orgánu verejnej správy prvého stupňa ako aj postup ktorý im predchádzal, nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle ust. § 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d/ SSP a dospel k záveru, že správna žaloba bola podaná dôvodne, pretože napadnuté rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Správny súd preto rozhodnutie žalovaného v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. c/ SSP a aj prvostupňové rozhodnutie v zmysle ust. § 191 ods. 3 písm. a/ SSP zrušil a vrátil vec orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie (§ 191 ods. 4 prvá veta SSP).
9. *Podľa ust. § 2 ods. 1, 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti*

verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

10. *Podľa ust. § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.*
11. *Podľa ust. § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.*
12. *V rámci súdneho prieskumu sa správny súd oboznámil s podaniami účastníkov konania, s obsahom pripojeného administratívneho spisu, najmä s napadnutými rozhodnutiami, s potvrdením Národného bezpečnostného úradu, Bratislava č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 09.04.2015 o poberaní výsluhového dôchodku od 01.01.2015 podľa zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a dobe služobného pomeru príslušníka Národného bezpečnostného úradu (NBÚ) od 01.03.2008 do 31.12.2015 a doby služby vojaka z povolania celkom 18 rokov a 4 mesiace, vychádzajúc z potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, Bratislava č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 22.12.2005, podľa ktorého mu bola zhodnotená doba základnej vojenskej služby a ďalšia služba vo vojenskej škole od 01.09.1975 do 14.07.1980 v I. kategórii, doba služby vojaka z povolania od 15.07.1980 do 23.10.1983 v I. kategórii, doba služby vojaka z povolania od 24.10.1983 do 31.10.1992 v II. kategórii a doba služby vojaka z povolania od 01.11.1992 do 31.12.1993 v I. kategórii (funkcií) ako aj s príslušnou judikatúrou NS SR, napr. rozhodnutím sp. zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2011, publikovaným v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR č. 6/2013 (pod R 83/2013), rozhodnutím sp. zn. 9So/127/2015 zo dňa 26.04.2017, sp. zn. 10So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, sp. zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018, sp. zn. 9So 120/2015 zo dňa 28.02.2017, rozhodnutím uverejneným v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 55/2011, R 53/2011 (sp.zn. 9So 62/2009).*
13. *Preskúmaním veci správny súd zistil, že pre priznanie nároku a určenie sumy starobného dôchodku, nebola žalobcovi zhodnotená podľa ZSP doba výkonu štátnej služby vojaka z povolania a príslušníka NBÚ v rozsahu celkovej doby 25 rokov a 69 dní (časť zaradená v I. a II. kategórii), ktorá bola zhodnotená pre výsluhový dôchodok, priznaný od 01.01.2015. Z priloženého osobného listu dôchodkového poistenia k prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 13.08.2018 vyplýva, že Sociálna poisťovňa-ústredie z celkovej doby dôchodkového poistenia vylúčila uvedenú dobu výkonu služby, pre nárok a určenie sumy jeho starobného dôchodku ju nehodnotila a zhodnotila mu iba obdobie dôchodkového poistenia (v civile) v rozsahu 6 639 dní, t.j. 18 rokov a 69 dní, získané ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok od 02.06.2018 vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia.*
14. *Z ustanovenia § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov*

a vojakov, účinného od 01.07.2002 vyplýva, že tento zákon upravuje sociálne zabezpečenie policajtov a profesionálnych vojakov, ktoré tvorí nemocenské zabezpečenie, úrazové zabezpečenie, výsluhové zabezpečenie a služby sociálneho zabezpečenia. V súlade s ustanovením § 4 tohto zákona, dávky výsluhového zabezpečenia poskytované policajtom a profesionálnemu vojakovi závisia od doby trvania služobného pomeru a od sumy služobného platu, ktorý dosiahli v ustanovenom období pred vznikom nároku na dávku.

15. Podľa § 174 ods. 1 zák.č. 100/1988 Zb., občan, ktorý vykonával pred 1. januárom 2000 zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií, má po 31. decembri 1999 nárok na starobný dôchodok tiež, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň:

a/ 56 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 14 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 9,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 19 rokov v zamestnaní uvedenom v §14 ods. 2 písm. b/ až h/ alebo 19 rokov v službe I. kategórie funkcií,

b/ 57 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 13 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 9 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 18 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/ alebo 18 rokov v službe I. kategórie funkcií,

c/ 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 12 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/ prípadne 8 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 16 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/ alebo 16 rokov v službe I. kategórie funkcií alebo 17,5 roka v službe II. kategórie funkcií, alebo

d/ 59 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 11 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/ prípadne 7,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až l/ alebo 15 rokov v službe I. alebo II. kategórie funkcií.

16. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok podľa odseku 1 je, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31. decembru 1999; za zamestnanie sa na tieto účely považujú i náhradné doby a doby uvedené v § 5 ods. 1 a v § 6 ods. 1 nariadenia vlády ČSSR č. 117/1988 Zb.

17. Podľa § 175 zákona č. 100/1988 Zb. nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie alebo služby do I. a II. kategórie funkcií sa priznávajú do 31. decembra 2023.

18. Podľa § 1 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z., tento zákon vymedzuje sociálne poistenie, upravuje rozsah sociálneho poistenia, právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia, organizáciu sociálneho poistenia, financovanie sociálneho poistenia, dozor štátu nad vykonávaním sociálneho poistenia, konanie vo veciach sociálneho poistenia a konanie vo veciach vymáhania pohľadávok.

19. Podľa § 1 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z., tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej

služby, colníkov (ďalej len "policajt"), profesionálnych vojakov ozbrojených síl, vojakov mimoriadnej služby (ďalej len "profesionálny vojak"), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 60 ods. 2 zák.č. 461/2003 Z.z., obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.
21. Podľa § 65 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z., poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.
22. Podľa § 65 ods. 2 zák.č. 461/2003 Z.z., dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon v odsekoch 3 až 8, § 65a, § 274 neustanovuje inak.
23. Podľa § 66 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z., sa suma starobného dôchodku určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty; § 63 ods. 1 tretia veta a štvrtá veta platia rovnako.
24. Podľa § 255 ods. 1 prvá veta zák.č. 461/2003 Z.z., za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak.
25. Podľa § 255 ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z., za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.
26. Podľa § 274 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z., v znení zák.č. 140/2015 Z.z. nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú.
27. Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128 (ČSSR ratifikovaného dňa 11.01.1990 a vyhláseného pod č. 416/1991 v Zbierke zákonov, pre ČSFR platného od 11.01.1991); ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.
28. Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

29. *V súvislosti s obdobnou prejednávanou vecou, judikát NS SR R1So/2/2015 zo dňa 24.08.2016 k tomuto ústavnému právu uviedol, že primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.*
30. V preskúmvanej veci nebolo sporné, že žalobcovi bola pre účely výsluhového dôchodku, ktorého poberateľom je od 01.01.2015, zhodnotená doba výkonu štátnej služby vojaka z povolania a príslušníka NBÚ v rozsahu 25 rokov a 69 dní. Rovnako nebolo sporné, že služba vojaka z povolania celkom 18 rokov a 4 mesiace bola zaradená do zvýhodnenej I. a II. kategórie funkcií a ani to, že žalobca zároveň dosiahol dôchodkový vek požadovaný zákonom č. 461/2003 Z.z. Spornou bola otázka započítania, resp. nezapočítania uvedenej doby, zhodnenej pre účely výsluhového dôchodku do obdobia dôchodkového poistenia, pre účely posúdenia nároku žalobcu na starobný dôchodok a zároveň na určenie sumy starobného dôchodku, v zmysle ust. § 66 ods.1 a nasl. zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.
31. Pre zodpovedanie žalobných námietok, uvedených v správnej žalobe, sú podľa správneho súdu relevantné rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, vydané v obdobných veciach, ktoré predstavujú ustálenú rozhodovaciu činnosť a podľa ktorých správny súd pri preskúmvaní tejto veci postupoval.
32. Z právnych úprav týkajúcich sa sociálneho poistenia/zabezpečenia vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a aj osobitný systém sociálneho poistenia, sú pre dávky dôchodkového poistenia založené na hodnotení dôb poistenia (zamestnania/služby).
33. Osobitný systém sociálneho poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu a to aj v civilnom zamestnaní. Obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, pre účely priznania ktorých sa hodnotí len doba služby poistenca, ale nehodnotí sa doba poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Poistenci osobitného systému sociálneho poistenia/zabezpečenia, sú vylúčení z pôsobnosti zákona č. 461/2003 Z.z. len v rozsahu, ktorý zodpovedá dobe poistenia v osobitnom systéme sociálneho poistenia, ale nie v časti, ktorá upravuje nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.
34. Pri porovnaní rozsahu poistného krytia zo všeobecného systému sociálneho poistenia a rozsahu poistného krytia z osobitného systému sociálneho zabezpečenia vyplýva, že osobitný systém sociálneho zabezpečenia obsahuje úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok sociálneho poistenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Zákon č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, neobsahuje takú právnu úpravu starobných dôchodkov, ktorá by zohľadňovala dobu poistenia v celom rozsahu, t.j. aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len takú úpravu výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené na hodnotení doby služby poistenca a nehodnotí dobu poistenia, ktorú získali vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

35. Z právnej vety rozhodnutia NS SR sp.zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2011, publikovaného v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR č. 6/2013 (R 83/2013) vyplýva, že priznanie výsluhového dôchodku podľa zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov nevylučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (policajta a vojaka prípravnej služby, tiež colníka) bolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ktoré je významné pre zistenie výšky starobného dôchodku.
36. Z rozhodnutia NS SR, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 55/2011 vyplýva právny záver, že výsluhový dôchodok môže od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému dôchodkového poistenia. Pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby hodnotené na účely výsluhového dôchodku. Až po takom stanovení výšky starobného dôchodku, možno sumu starobného dôchodku krátiť podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (ďalej Dohovor č.128), ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. a to v pomernej časti zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby, maximálne o sumu výsluhového dôchodku.
37. Z rozhodnutia NS SR, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 53/2011 (sp.zn. 9 So 62/2009) vyplýva takýto právny záver posúdenia vzniku nároku na starobný dôchodok podľa ust. § 274 ZSP v spojení s ust. § 174 ods. 1, 2 zák.č. 100/1988 Zb.: „*Žiadateľovi o starobný dôchodok z I. AA zvýhodnenej pracovnej kategórie vzniká nárok na takúto dávku po 31. decembri 1999 dovŕšením veku 56 rokov len vtedy, ak jeho zamestnanie, zaradené do I. AA kategórie trvalo do 31. decembra 1999 a ak v ňom zamestnanec odpracoval...*“ „*Zámerom zákonodarcu vzhľadom na predĺženie zaraďovania zamestnaní podľa právneho poriadku Slovenskej republiky do I. a II. pracovnej kategórie až do 31. decembra 1999 bolo umožniť skorší vznik nároku na starobný dôchodok len u tých občanov, ktorí po 31. decembri 1999 dovŕšia vek 56 rokov a boli v uránových baniach zamestnaní minimálne 9,5 roka ak toto zamestnanie trvalo do 31. decembra 1999, pričom až po 31. decembri 1999 nemohli objektívne splniť podmienku trvania takého zamestnania po dobu 10 rokov (§ 21 ods.1 písm. a/ zákona. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení)) práve z dôvodu zrušenia pracovných kategórií od 1. januára 2000.*“
38. Aj z odôvodnenia rozhodnutia NS SR sp.zn. 9So 120/2015 zo dňa 28.02.2017 vyplýva nasledovný právny záver posúdenia nároku na starobný dôchodok: „*Ustanovenie § 174 je zaradené v desiatej časti zákona č. 100/1988 Zb., je teda ustanovením prechodným, upravujúcim nároky z I. a II. pracovnej kategórie a I. a II. kategórie funkcií po 31. decembri 1999. Toto ustanovenie malo za cieľ (v dôsledku zániku zaraďovania zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie po 31.12.1999) odstrániť tvrdosť zákona, spočívajúcu v nemožnosti splnenia podmienok podľa § 21 tohto zákona po 31.12.1999 a zachovať iba určeným skupinám zamestnancov, ktorí vykonávali zamestnanie zaradené do I. pracovnej kategórie podľa § 14 ods. 2 zákona, resp. v I. a II. kategórii funkcií, skorší vznik nároku na starobný dôchodok. Podľa § 174 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., občan*

ktorý vykonával pred 01. januárom 2000 zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií, má po 31. decembri 1999 nárok na starobný dôchodok tiež, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň : a) 56 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 14 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 9,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 19 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/ alebo 19 rokov v službe I. kategórie funkcií, b) 57 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 13 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 9 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 18 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/ alebo 18 rokov v službe I. kategórie funkcií, c) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 12 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 8 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 16 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/ alebo 16 rokov v službe I. kategórie funkcií alebo 17,5 roka v službe II. kategórie funkcií, alebo d) 59 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 11 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 7,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až l/ alebo 15 rokov v službe I. alebo II. kategórie funkcií.“

39. Zo záverov týchto rozhodnutí, na ktoré poukázal aj žalobca vyplýva, že pre posúdenie vzniku jeho nároku na starobný dôchodok podľa ust. § 65 ZSP a určenie sumy starobného dôchodku podľa ust. § 66 ods.1 ZSP, mala Sociálna poisťovňa zhodnotiť celú dobu jeho dôchodkového poistenia, teda obdobie dôchodkového poistenia získané vo všeobecnom a aj v osobitnom systéme sociálneho poistenia a z takto zistenej doby dôchodkového poistenia mala vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by mu patrila po zhodnotení celej doby dôchodkového poistenia v osobitnom aj všeobecnom systéme. Od takto určenej sumy starobného dôchodku je však potrebné podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, odpočítať sumu starobného dôchodku, ktorá by žalobcovi patrila len za obdobie dôchodkového poistenia získané výkonom služby, za ktorý mu bola poskytnutá dávka výsluhového zabezpečenia, pretože po dovŕšení dôchodkového veku plní dávka výsluhového zabezpečenia funkciu starobného dôchodku vo výške, ktorá zodpovedá už zhodnotenej dobe dôchodkového poistenia, pre účely priznania výsluhovej dávky. Žalobcovi potom vznikne nárok na starobný dôchodok vo výške, ktorá je zistená rozdielom súm medzi teoretickou výškou starobného dôchodku, na ktorú by mu vznikol nárok v prípade, že by celé obdobie dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme a výškou dôchodku, ktorá by zodpovedala obdobiu, ktoré bolo zohľadnené pre účely priznania výsluhovej dávky. Určenú teoretickú výšku starobného dôchodku možno krátiť najviac vo výške výsluhovej dávky.
40. Pokiaľ Sociálna poisťovňa vo veci postupovala tak, že pre účely rozhodnutia o nároku žalobcu na starobný dôchodok podľa Zákona o sociálnom poistení absolútne vylúčila hodnotenie doby poistenia, ktoré získal v osobitnom (inom) systéme sociálneho poistenia/zabezpečenia, malo rozhodnutie za následok, že žalobcovi nebolo zachované jeho ústavné právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe, t.j. také, ktoré zohľadňuje celé obdobie jeho dôchodkového poistenia, i zárobky dosiahnuté v rozhodujúcom období tak, ako je tomu u ktoréhokoľvek iného poistenca, ktorý dovŕšil dôchodkový vek a obdobie dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia.

41. Odkaz žalovaného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na ust. § 274 Zákona o sociálnom poistení, nie je aplikovateľný na skutkový stav veci a nedôvodné sú aj jeho poukazy na to, že citované rozsudky NS SR sú použiteľné len na prípady tých výsluhových dôchodcov, u ktorých bola služba zaradená do zvýhodnenej I. alebo II. kategórie. Keďže zásah do práv týchto výsluhových dôchodcov je výraznejší, preto NS SR konštatoval, že nároky týchto poistencov zo zaradenia služby do zvýhodnenej pracovnej kategórie (kategórie funkcií) musia byť zachované, nakoľko nie sú zohľadnené vo výsluhovom dôchodku, čo však nevylučuje záver, že u všetkých výsluhových dôchodcov, bez ohľadu na to, či ich služba bola alebo nebola zaradená do zvýhodnenej kategórie, dochádza k zásahu do ich práv, ak im nebola zohľadnená celá doba ich účasti na dôchodkovom poistení.
42. Za nesprávny považuje správny súd aj výklad v rozhodnutí aplikovaných právnych predpisov, a to ust. § 60 ods. 2, § 255 ods. 5, § 274 zák.č. 461/2003 Z.z., z ktorého vyplynul záver, že doba poistenia získaná v osobitnom systéme sociálneho poistenia/zabezpečenia, nebude žalobcovi zhodnotená na účely starobného dôchodku podľa zák.č. 461/2003 Z.z., t.j. zo všeobecného systému sociálneho poistenia, keďže žalovaný opomenul vziať do úvahy poslednú vetu cit. ustanovení: „a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.“ Výkladom ust. § 60 ods. 2, § 255 ods. 5 ZSP vo vyššie opísaných súvislostiach dospel NS SR opakovane k záveru (zovšeobecnenému zverejnením v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk č. R 55/2011), že priznanie výsluhového dôchodku podľa zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov nevylučuje, aby obdobie výkonu štátnej služby (aj príslušníka NBÚ) nebolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa ZSP, ktoré je významné pre zistenie vzniku nároku poistenca na starobný dôchodok podľa ZSP a určenie jeho výšky. Z uvedeného vyplýva, že pre posúdenie vzniku nároku žalobcu na starobný dôchodok a určenie jeho sumy podľa ust. § 65 a § 66 zákona o sociálnom poistení, mala Sociálna poisťovňa žalobcovi hodnotiť celú dobu dôchodkového poistenia, t.j. obdobie dôchodkového poistenia získané vo všeobecnom aj v osobitnom systéme a z takto zistenej doby dôchodkového poistenia vypočítať teoretickú výšku starobného dôchodku, ktorú mala následne krátiť postupom podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.
43. Vzájomná podmienenosť výkonu služby vo zvýhodnenej kategórii funkcií (odkaz žalovaného na ust. § 274 ZSP) s nárokom na zníženie dôchodkového veku so započítateľným obdobím dôchodkového poistenia poistenca nie je obsiahnutá v žiadnom zákonom ustanovení ZSP a nevyplýva ani z rozhodnutí NS SR, na ktoré žalovaný v napadnutom rozhodnutí poukázal. Pre posúdenie nároku poistenca na starobný dôchodok a určenie jeho výšky je potrebné zohľadniť celé obdobie jeho dôchodkového poistenia a zárobky, ktoré v rozhodujúcom období dosiahol a v prípade, ak je poberateľom výsluhovej dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, ktorá po dovŕšení dôchodkového veku plní funkciu starobného dôchodku, primerane k dobe dôchodkového poistenia získanej v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia, je potrebné takto určenú sumu starobného dôchodku krátiť podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Nezískanie obdobia dôchodkového poistenia v rozsahu zakladajúcom nárok na zníženie dôchodkového veku (I./II.kategória) nemá žiadnu súvislosť so zisteným obdobím

dôchodkového poistenia poistenca. Argumentácia žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že nie je možné hodnotiť na nárok na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme dobu výkonu služby a vymeriavacie základy dosiahnuté počas doby výkonu služby, nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení a preto je nesprávna. Nedôvodným a nesprávnym je aj postup žalovaného pre zdôvodnenie vylúčenia doby služby žalobcu z obdobia dôchodkového poistenia, hodnoteného pre určenie sumy starobného dôchodku s odkazom na ust. § 255 a § 60 ods. 2 ZSP. Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že na účely stanovenia výšky (určenia sumy) starobného dôchodku je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby vrátane vymeriavacích základov, získané a hodnotené pre účely priznania výsluhovej dávky a až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno jeho sumu krátiť najviac o sumu výsluhovej dávky podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.

44. Žalovaný ani prvostupňový orgán nepostupovali správne, ak pre účely určenia sumy starobného dôchodku žalobcu, vylúčili obdobie dôchodkového poistenia získané v osobitnom systéme sociálneho poistenia, t.j. 25 rokov a 69 dní, teda žalobou napadnuté rozhodnutie (aj prvostupňové rozhodnutie) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto ich správny súd zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie.
45. V ďalšom konaní orgán verejnej správy prvého stupňa opätovne posúdi a určí sumu starobného dôchodku žalobcu podľa ust. § 66 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení, zohľadní celé získané obdobie jeho dôchodkového poistenia, ktoré má do vzniku nároku na starobný dôchodok ku dňu 02.06.2018 a vypočíta teoretickú výšku starobného dôchodku, ktorá by mu patrila v prípade, že by celé obdobie dôchodkového poistenia odpracoval iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Z takto určenej „teoretickej“ sumy starobného dôchodku však následne v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o invalidných, dôchodkových a pozostalostných dávkach, odpočíta sumu v pomernej časti zodpovedajúcu zhodnotenej dobe služby žalobcu pre výsluhový dôchodok (25 rokov a 69 dní). Najviac však túto sumu kráti vo výške vyplácanej výsluhovej dávky, pretože po dovŕšení dôchodkového veku plní aj výsluhový dôchodok podľa zák.č. 328/2002 Z.z. funkciu starobného dôchodku vo výške primeranej dobe trvania služobného pomeru. Pritom posúdi a riadne zdôvodní či žalobca nesplnil podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa ust. § 274 ZSP v spojení s ust. § 174 ods.1, 2 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, vychádzajúci zo zaradenia výkonu jeho služby v zvýhodnenej I.(II.) kategórii funkcií. Žalovaný bude vychádzať z právneho názoru NS SR v prezentovanej judikatúre, ktorou sa pri preskúmaní tejto veci riadil aj správny súd.
46. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods.1 SSP a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, t.j. v rozsahu 100%, o ktorých po právoplatnosti tohto rozhodnutia uznesením rozhodne súdny úradník.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

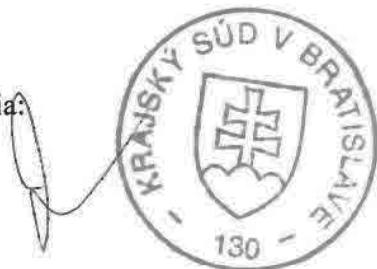
Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. (§ 438 ods. 1 SSP) Prípadne podaná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu (§ 443 ods. 1 SSP). Podáva sa krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (z kasačnej sťažnosti musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísaná a datovaná; kasačnú sťažnosť treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) označiť napádané rozhodnutie, údaj, kedy napádané rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (§ 445 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i/ nerespektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. (§ 440 SSP).

V Bratislave dňa 25. septembra 2019

Za správnosť vyhotovenia:
Simona Švikruhá

JUDr. Blanka Malichová
sudkyňa